

Ljubljanski

Leposloven in znanstven list.

Štev. 10.

V Ljubljani 1. oktobra 1889.

Leto IX.

Konvulziven trenutek.

Oh, Bože moj, li svet se h koncu sklanja,
Poslednji sodbe dan se nam naznanja?
Vse meša se, vrtí se vse in maja,
V orjaškem plesu vse besni in raja.

Postala zemlja razburjeno morje,
Océan valovit je vse obzorje,
Plamteče zvezde padajo iz neba,
In večno sámó se nebó koleha!

Oh, istina li to al' grozna sanja? . . .
Kdaj prebudim iz strašnega se spanja?
Naj li umrem, naj li živim? Oh, béda,
Oh, sodni dan, oh, groznega pogleda! . . .

Oh, grozne ti nespameti, oh, smeha!
Mirúj, saj burna igra ta preneha,
Denés takó, a jutri bo drugače:
Usode izpremembne smo igrače.

Vse v dremanji bo jutri pozaspalo,
Ozračje kakor mrtvec mirovalo;
Ni bilka v travi se ne bo zíbala:
Pa to li zopet sanja bo in šala!

Življenje čudno! dènes ognjevite
Ob glavi stréle švigajo srdite,
A jutri mirno bodo vkrog plesale
In me brezskrbno sitne muhe klale!

Pozór, pozór, ti bédna duša moja!
Mirú s posmehom pričakuj in boja:
Življenje, smrt, pekél, nebó že davno
Pred máno vse jednako je in ravno!

Zamejski.

